॥९॥ अव्यक्तेति एषुलोकेषुसर्वगस्य व्यापकस्य इदमात्मकं व्याप्यं कृत्स्नं दृश्यं चेतनाचेतनादिसजीवं निर्जीवं आदिपदात् परोक्षं स्वर्गादि अहमर्थश्च देहेंद्रियादिः एतत्सर्वं भोग्यं महेश्वरात् महेश्वरानुग्रहात्
अव्यक्तमुक्तकेशाय जीवाय जीवार्थं तस्य भोगाय भवतीति विद्धि हे शक्र अव्यक्तं अस्पष्टं यथास्यात्तथा मुक्तः भ्रांतितिरोहितं नित्यमुक्तत्वमस्येत्यर्थः सचासौ केश इव केशः शिवांश इति अव्यक्तमुक्तके
शः यत्किंचिद्भोग्यं यः कश्चन जंतुः शिवादेवाप्नोति नान्यो भवदादिस्तत्पद इति भावः ॥१०॥ एष्विति पदं व्याचष्टे भुवाद्येष्विति भूरादिष्विति द्रष्टव्यं तेन भूर्भुवः स्वर्महः शब्दिता लाः भूरिति वा अयं लोक इ
त्यादिश्रुतिप्रसिद्धाः तथा आलोकाः भूरिति वा अग्निः भूरिति वा ऋच इत्यादिश्रुतिप्रसिद्धाः तथा अंतराः भूरिति वै प्राण इत्याद्याः सूर्यचंद्रब्रह्मान्तांस्तेषु विभवेषु दिव्यप्रदेषु अथ यदतः परो दिवो ज्यो

पूजितं सिद्धगंधर्वैर्देवैश्च ऋषिभिस्तथा ॥ देवदेवप्रसादेन तत्सर्वं कुशिकोत्तम ॥९॥ अव्यक्तमुक्तकेशाय सर्वगस्येदमात्मकं ॥ चेतनाचेतनाद्येषु
शक्र विद्धि महेश्वरात् ॥१०॥ भुवाद्येषु महांतेषु लोकालोकांतरेषु च ॥ द्वीपस्थानेषु मेरोश्च विभवेष्वंतरेषु च ॥११॥ भगवन्मघवन्देवं वदंते तत्त्व
दर्शिनः ॥ यदि देवाः सुराः शक्र पश्यंत्यन्यां भवाकृतिं ॥१२॥ किं न गच्छंति शरणं मर्दिताश्चासुरैः सुराः ॥ अभिघातेषु देवानां स यक्षोरगरक्षसां
परस्परविनाशेषु स्वस्थानैश्वर्यदो भवा ॥ अंधकस्याथ शुक्रस्य दुंदुभेर्महिषस्य च ॥१४॥ यक्षेंद्रबलरक्षःसु निवातकवचेषु च ॥ वरदानावघा
ताय ब्रूहि कोन्यो महेश्वरात् ॥१५॥ सुरासुरगुरोर्वक्त्रे कस्य रेतः पराहुतं ॥ कस्य वान्यस्य रेतस्तद्येन हैमो गिरिः कृतः ॥१६॥ दिग्वासाः कीर्त्यते
कोन्यो लोके कश्चोर्ध्वरेतसः ॥ कस्य चार्धे स्थिता कांता अनंगः केन निर्जितः ॥१७॥ ब्रूहींद्र परमं स्थानं कस्य देवैः प्रशस्यते ॥ श्मशाने कस्य क्रीडा
र्थं नृत्ते वा को भिभाष्यते ॥१८॥ कस्यैश्वर्यं समानं च भूतैः को वापि क्रीडते ॥ कस्य तुल्यबला देवगणाश्चैश्वर्यदर्पिताः ॥१९॥ घुष्यते ह्यचलं
स्थानं कस्य त्रैलोक्यपूजितं ॥ वर्षते तपते कोन्यो ज्वलते तेजसा च कः ॥२०॥ तस्मादोषधिसंपत्तिः को वा धारयते वसु ॥ प्रकामं क्रीडते को वा
त्रैलोक्ये सचराचरे ॥२१॥ ज्ञानसिद्धिक्रियायोगैः सेव्यमानश्च योगिभिः ॥ ऋषिगंधर्वसिद्धैश्च विहितं कारणं परं ॥२२॥

तिर्दीप्यते विश्वतः पृष्ठेषु सर्वतः पृष्ठेष्वनुत्तमेषूत्तमेषु लोकेष्विति श्रुतिं ज्योतिःशब्दितं देवं वदंते तत्त्वदर्शिनो वैदिका इत्यर्थः सार्धश्लोकः ॥११॥ भवाकृतिं भवातुल्यां मूर्तिं शरणं तामेवेति शेषः
अभिघातेषु युद्धेषु अन्योन्यं विनाशवत्सु ऐश्वर्यं नास्ति किंतु विनाश एवास्तीत्यर्थः अतः स्वस्थाने वाभिलक्ष्य भव ऐश्वर्यदो भवतीति भावः ॥१३॥१४॥ वरदानसहितोऽवघातोऽवमर्दनं तस्मै समर्थ इ
ति शेषः ॥१५॥ सुरेति रुद्रस्य रेतो वन्हौ स्कन्नं तेन च दूरिकृतं सत् कनकत्वं प्राप्तमिति पुराणांतरस्था कथा सूचिता ॥१६॥ दिग्वासा इति विग्रहवतोपि शिवस्य चरितं निरुपमं किमुता विग्रहस्ये
ति शेषग्रंथतात्पर्यं ॥१७॥ श्मशाने द्वे अविमुक्ते मुक्तिस्थाने अधिलोकं वाराणसी अध्यात्मं भ्रूघ्राणमध्ये कस्य क्रीडार्थं शास्त्रे क्लृप्ते इति शेषः ॥१८॥१९॥ घुष्यते इति अचलं कैलासं ॥२०॥२१
विहितं अज्ञातं सत् ज्ञापितं परं कारणं अव्यक्तस्यापि कारणं ॥२२॥

Digitized by Google